

Aigua

L'aportació de sediments de tota la conca de l'Ebre, gestió vital per al Delta

El doctor en mecànica de fluids César González alerta que cal revisar els desguassos de fons de Mequinensa i Riba-

MARINA PALLÁS CATURLA
TORTOSA

La Comissió d'Estudi sobre la Protecció del Delta de l'Ebre celebrada com cada mes al Parlament de Catalunya va tornar ahir a posar damunt la taula la necessitat d'una gestió dels sediments sòlids per a garantir la supervivència del Delta de l'Ebre. Amb aquesta ja són tres les sessions que han aportat la visió d'experts i professionals del món acadèmic en relació a la problemàtica de la regressió i subsidència (enfonsament) que pateix el Delta.

A la comissió d'ahir hi van participar Álvaro Arasa, geòleg i membre del Grup EbreRecerca, i César González, doctor en mecànica de fluids i professor del Departament de Ciència de la Universitat de Saragossa.

Arasa va explicar com actualment s'està «deconstruint» el Delta, amb un clar retrocés, amb problemes de subsidència, regressió del front deltaic i generant-se una costa «esquelètica», amb un riu que transporta molts pocs sediments. El geòleg va detallar que l'embassament de Riba-roja acumularia uns 30 milions de tones de sediments, mentre que Mequinensa tindria fins a 280 milions de tones de fangs. «Però per donar continuïtat al

Detall de l'embassament de Riba-roja d'Ebre. FOTO: JOAN REVILLAS

Delta de l'Ebre no només hem de considerar els sediments. Això és insuficient. Hem de considerar la conca sencera», va valorar. Per a Arasa això passa també pel «mètode holandès», amb fins a 22 quilòmetres de sorra mar endins. A l'Ebre, però, no es compta amb aquests recursos, tot i que les sorres s'estan acumulant a la badia

del Fangar (on l'any 2024 hi ha projectat un dragatge per part de la Generalitat) i a la punta de la Banyà.

El nivell del mar pot tenir una pujada mínima el 2100 de 0,43 metres, i una màxima de 0,84. «L'única forma d'evitar-ho és pujar la plataforma i per a això calen sediments fins. Aposto per

aportar sediments del conjunt de la Conca de l'Ebre en efecte dòmino, que vagin baixant de forma sistemàtica, pel mètode del colmateig. S'haurien de fer baixar els fangs durant els mesos del conreu de l'arròs», exposà Arasa.

Per la seua banda, César González va alertar que caldria revisar els desguassos de fons de Me-

quinensa i Riba-roja d'Ebre i va advertir de la presència d'esquerdes a l'embassament de Mequinensa. Una situació de perillositat pel que fa a la seguretat pública totalment evitable.

El científic ha portat a terme, per encàrrec de l'Associació Sediments, un informe sobre la problemàtica de les comportes de fons dels embassaments de Mequinensa i Riba-roja d'Ebre. «El panorama del Delta de l'Ebre és una mica desolador. Tenim moltes preses construïdes, d'altres en projecte, també regadius, i la retirada de cabals també és dramàtica per a un delta, i l'amenaça possible d'un transvassament, a més, per descomptat, del canvi climàtic. La inacció condueix a la desaparició del Delta tal i com el coneixem», va expressar.

Però per fer una correcta gestió dels sediments, per al doctor és necessari primer revisar que els desguassos de fons dels embassaments funcionen adequadament, cosa que, a parer seu, a Mequinensa i a Riba-roja no ho fan. «Es troben segurament colmatats, i les proves que es fan són al buit. Seria bo que la CHE demanés proves de funcionament real». El científic també va valorar que el cabal ecològic sòlid d'un riu sí és calculable i gestionable «però és una qüestió de voluntat».